

Πρωινό άστρο

Κοριτσάκι μου, θέλω να σου φέρω τα φαναράκια
των κρίνων να σου φέγγουν τον ύπνο σου.

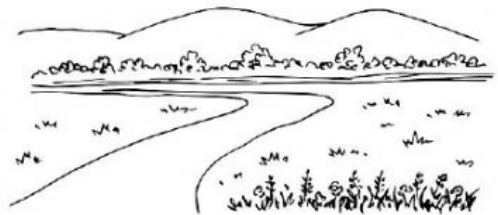
Θέλω να σου φέρω ένα περιβολάκι
ζωγραφισμένο με λουλουδόσκονη
πάνω στο φτερό μιας πεταλούδας
για να σεργιανάει το γαλανό όνειρό σου.

Θέλω να σου φέρω ένα σταυρουλάκι
αυγινό φως δυο αχτίνες σταυρωτές
απ' τους στίχους μου να σου ξορκίζουν
το κακό να σου φωτάνε μη μου σκοντάψεις,
κοριτσάκι, έτσι γυμνόποδο και
τρυφερό στ' αγκάθι κ' ενός ίσκιου.

Κοιμήσου.

Να μεγαλώσεις γρήγορα.
Έχεις να κάνεις πολύ δρόμο,
κοριτσάκι,
κι έχεις δυο πεδιλάκια μόνο από ουρανό.

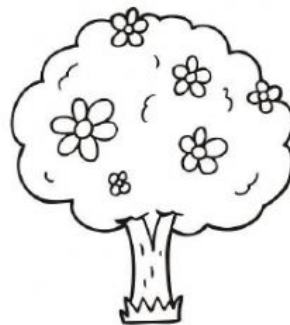
Κοιμήσου.

Κοιμήσου, κοριτσάκι.
Είναι μακρύς ο δρόμος.
Πρέπει να μεγαλώσεις.
Είναι μακρύς μακρύς,
μακρύς ο δρόμος.

Τα δέντρα ανθίζουν,
δεν ξέρουν γιατί, ανθίζουν.

Τα λουλούδια δε νοιάζονται
να γίνουν καρποί,
γίνονται καρποί.

Κι εγώ τραγουδάω,
δεν ξέρω γιατί, τραγουδάω.

Πρωινό άστρο

Έχω ένα κοριτσάκι έχω ένα κοριτσάκι.
Είμαι ένα δέντρο μες στη μέση τ' ουρανού.

Κράτησέ με.
Μονάχα το χαμόγελό σου
ένας ρόδινος κρίκος να πιαστώ.

Κράτησέ με.

Μια κίνηση του τρυφερού χεριού σου
έσβησε μεμιάς όλο το μαύρο.
Έτσι παιδί που μ' έκανες, παιδί μου,
πώς θα τα βγάλω πέρα από τους ίσκιους
που στέκουν και παραμονεύουν
πίσω από τ' ανθισμένο σου χαμόγελο;

Γιατί δεν είναι, κοριτσάκι,
να μάθεις μόνο εκείνο
που είσαι εκείνο
που έχεις γίνει.
Είναι να γίνεις ό,τι σου λέει
κι ο ρόδινος καρπός
που πέφτει κι η μακρινή
σελήνη στον κοντινό καθρέφτη.

Είναι να γίνεις ό,τι ζητάει
η ευτυχία του κόσμου,
είναι να φτιάχνεις,
κοριτσάκι,
την ευτυχία του κόσμου.

Άλλη χαρά δεν είναι
πιο μεγάλη απ' τη χαρά που δίνεις.

Να το θυμάσαι, κοριτσάκι.

Γιάννης Ρίτσος

